

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Petra Kobylky a JUDr. Petra Polácha, v právní věci navrhovatele **Přípravného výboru pro účely místního referenda na území obce Úsobrno**, zast. zmocněncem F. K., za účasti **obce Úsobrno**, se sídlem Obecního úřadu Úsobrno 81, zast. JUDr. Janem Paroulkem, advokátem se sídlem v Praze, Doudlebská 5, v řízení ve věcech místního referenda, o návrhu na vyhlášení místního referenda,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatel se návrhem podaným k poštovní přepravě dne 23.6.2010 domáhal vyhlášení místního referenda v obci Úsobrno k otázkám:

1. Musí obecní zastupitelstvo obce Úsobrno vyhlásit místní referendum ve věcech týkajících se budování alternativních zdrojů elektrické energie (větrné elektrárny, fotovoltaické elektrárny, bioplynové stanice, atd.)?
2. Musí obecní zastupitelstvo obce Úsobrno vyhlásit místní referendum ve věcech týkajících se budování drobných alternativních zdrojů elektrické energie občany obce (fotovoltaické články na střechách obytných domů, na zahradách v zastavěném území obce, atd.)?

Navrhovatel odůvodnil návrh na vyhlášení místního referenda tím, že dne 17.5.2010 obdrželo zastupitelstvo obce Úsobrno návrh na konání místního referenda na území obce Úsobrno a dne 4.6.2010 zastupitelstvo obce projednalo tento návrh na svém zasedání a rozhodlo, že podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místním referendu“) referendum nevyhlásí. Předložený návrh však není v rozporu s § 7 zákona o místním referendu, proto rozhodnutí o nevyhlášení referenda je nezákonné.

K uvedenému návrhu se písemně vyjádřila obec Úsobrno, navrhla, aby soud žalobu zamítl, neboť otázky obsažené v návrhu na konání místního referenda jsou v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1 zákona o místním referendu, přičemž podle ustanovení § 7 písm. d) tohoto zákona nelze místní referendum konat, jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy, nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy. Místní referendum se koná, jestliže se na tom usnese zastupitelstvo obce nebo přípravný výbor podá návrh na konání místního referenda a

zastupitelstvo obce rozhodne o jeho vyhlášení. Ustanovení § 8 odst. 1 zákona o místním referendu je ustanovením kogentním, od něhož se nelze odchýlit a to ani na základě výsledku místního referenda. Odpověď na otázky, které měly být odpovězeny v rámci referenda vyplývá přímo ze zákona. Otázka č. 2 navíc směřuje k problematice, kterou zastupitelstvo obce neposuzuje. V případě vypsání referenda k výše uvedeným otázkám by výsledek byl ze zákona absolutně neplatný a zastupitelstvo obce by jím nebylo vázáno. Současně by žalovanému nebylo zřejmé jak má postupovat v případě, že výsledkem referenda by byla odpověď NE na výše uvedené otázky. Výsledek referenda by byl v rozporu s platnými právními předpisy bez ohledu na to, zda by jeho výsledkem byla odpověď ANO nebo odpověď NE; takový výsledek referenda by byl nevykonatelný.

Krajský soud v Brně zjistil, že návrh na vyhlášení místního referenda byl podán v zákonem stanové 20ti denní lhůtě ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) zákona o místním referendu a byl tedy podán včas. Podle citovaných ustanovení právo domáhat se ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu má přípravný výbor, jestliže zastupitelstvo obce rozhodlo o tom, že místní referendum nevyhlásí podle § 13 odst. 1 písm. b); návrh je třeba podat nejpozději do 20ti dnů od jednání zastupitelstva obce, na kterém toto zastupitelstvo rozhodlo, že místní referendum nevyhlásí. Z listiny obce Úsobrna adresované F. K., zmocněnci přípravného výboru pro účely konání místního referenda ze dne 7.6.2010 vyplývá, že k rozhodnutí zastupitelstva obce o nevyhlášení referenda došlo po projednání na zasedání zastupitelstva dne 4.6.2010. Návrh na zahájení řízení před Krajským soudem v Brně byl podán před uplynutí zákonné 20ti denní lhůty dne 23.6.2010.

Splněním podmínek týkajících se náležitostí návrhu na konání místního referenda stanovených v § 8 – 13 zákona o místním referendu, se soud nezabýval, neboť jejich splnění nebylo účastníky řízení zpochybněno a k rozhodování zastupitelstva obce ohledně vyhlášení či nevyhlášení místního referenda dochází až po přezkumu náležitostí návrhu přípravného výboru pro účely konání místního referenda obecním úřadem. Jak bylo shora uvedeno zastupitelstvo obce Úsobrna rozhodlo o nevyhlášení místního referenda na svém zasedání dne 4.6.2010.

Důvodem nevyhlášení referenda zastupitelstvem obce Úsobrna byla argumentace spočívající v tvrzení, že o navržených otázkách nelze místní referendum konat.

Z písemného vyjádření k návrhu na vyhlášení místního referenda vyplývá, že obec Úsobrna považuje konání místního referenda za nemožné z důvodu, že položené otázky jsou v rozporu s právními předpisy, případně tyto otázky by mohly být v rozporu s právními předpisy.

Podle ustanovení § 7 písm. d) zákona o místním referendu nelze místní referendum konat, jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy, nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona o místním referendu místní referendum se koná, jestliže a) se na tom usnese zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města, nebo b) přípravný výbor podá návrh na konání místního referenda (dále jen „návrh přípravného výboru“) a zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města rozhodne o jeho vyhlášení.

Podle ustanovení § 8 odst. 2 citovaného zákona návrh přípravného výboru může být podán, pokud jej podpořilo svým podpisem alespoň v obci nebo v její části, jde-li o místním

referendum podle § 1 písm. c) anebo ve statutárním měst do 3 000 obyvatel 30 % oprávněných osob, do 20 000 obyvatel 20 % oprávněných osob, do 200 000 obyvatel 10 % oprávněných osob, nad 200 000 obyvatel 6 % oprávněných osob.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona o místním referendu otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ANO“ nebo slovem „NE“.

K návrhu na vyhlášení místního referenda uvádí soud následující. Rozhodnutí v předmětném místním referendu by mohlo být v rozporu s právními předpisy, neboť podmínky při jejichž splnění musí obecní zastupitelstvo vyhlásit referendum, jsou upraveny v ustanovení § 8 zákona o místním referendu a dále musí být též splněny podmínky náležitého návrhu na konání místního referenda, přičemž je nutno vždy posuzovat, zda se v konkrétně navrhovaném místním referendu nejedná o případy, kdy místní referendum nelze konat ve smyslu ustanovení § 7 zákona o místním referendu. Každý jednotlivý návrh na konání místního referenda tak musí projít přezkumem splnění zákonných náležitostí tohoto návrhu, přezkumem přípustnosti konání místního referenda ve smyslu ustanovení § 7 zákona o místním referendu, případně přezkumem splnění dalších podmínek stanovených zákonem o místním referendu. Dále se posuzuje také to, zda jsou navrhované referendové otázky dostatečně určité, či nikoliv. Ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) zákona o místním referendu, které stanoví, že zastupitelstvo obce nebo zastupitelstvo statutárního města na svém nejbližším zasedání usnesením rozhodne o tom, že místní referendum nevyhlásí, jestliže o navržené otázce nelze místní referendum konat, je třeba vyložit tak, že nezahrnuje toliko případy nepřípustnosti konání místního referenda vyjmenované v § 7 tohoto zákona, ale také kogentní pravidla obsažená v jiných ustanoveních tohoto zákona. Jinými slovy, povinnost vyhlásit místní referendum v předmětných věcech bude podléhat v každém jednotlivém případě přezkumu splnění kogentních pravidel pro jeho vyhlášení stanovených v zákoně o místním referendu a rozhodnutí vzešlé z navrhovaného místního referenda by tak mohlo být v rozporu s právními předpisy. Obec Úsobrno by byla do budoucna zavázána vzhledem k předmětným věcem buď vždy vyhlásit referendum, i kdyby podmínky pro jeho vyhlášení nebyly splněny, případně by byla oprávněna referendum v daných věcech nevyhlásit, i kdyby podmínky pro vyhlášení referenda splněny byly. Jedná se tak o případ, kdy místní referendum nelze konat, neboť rozhodnutí v místním referendu by mohlo být v rozporu s právními předpisy (§ 7 písm. d) zákona o místním referendu).

Vzhledem k tomu, že soud neshledal splnění podmínek pro vyhlášení místního referenda podle zákona o místním referendu, nevyhověl návrhu na vyhlášení místního referenda a návrh zamítl (§ 91a odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“ – à contrario, § 91a odst. 3 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 93 odst. 4 s.ř.s., podle něhož na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení, které nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu, nejsou opravné prostředky přípustné (§ 104 odst. 1 s.ř.s.).

V Brně dne 1. 7. 2010

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu